AKBABA



Fransa — Heeeey... Ayağını çek ..
üstüme basacaksın!..

465

Cemal Nadir



Sıhhatını Seven RADYOLİN Kullanır



Diş Doktoru diyor ki :

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunmalı. Asıl temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı. İçinde hamız olmadıktan başka ağızdaki hamızları da temizlemek üzere kalevî maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte RADYOLİN budur !

Sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra

RADYOLİN kullanınız.

BAŞ, DİŞ,

NEZLE,

ROMATİZMA

NEVRALJİ

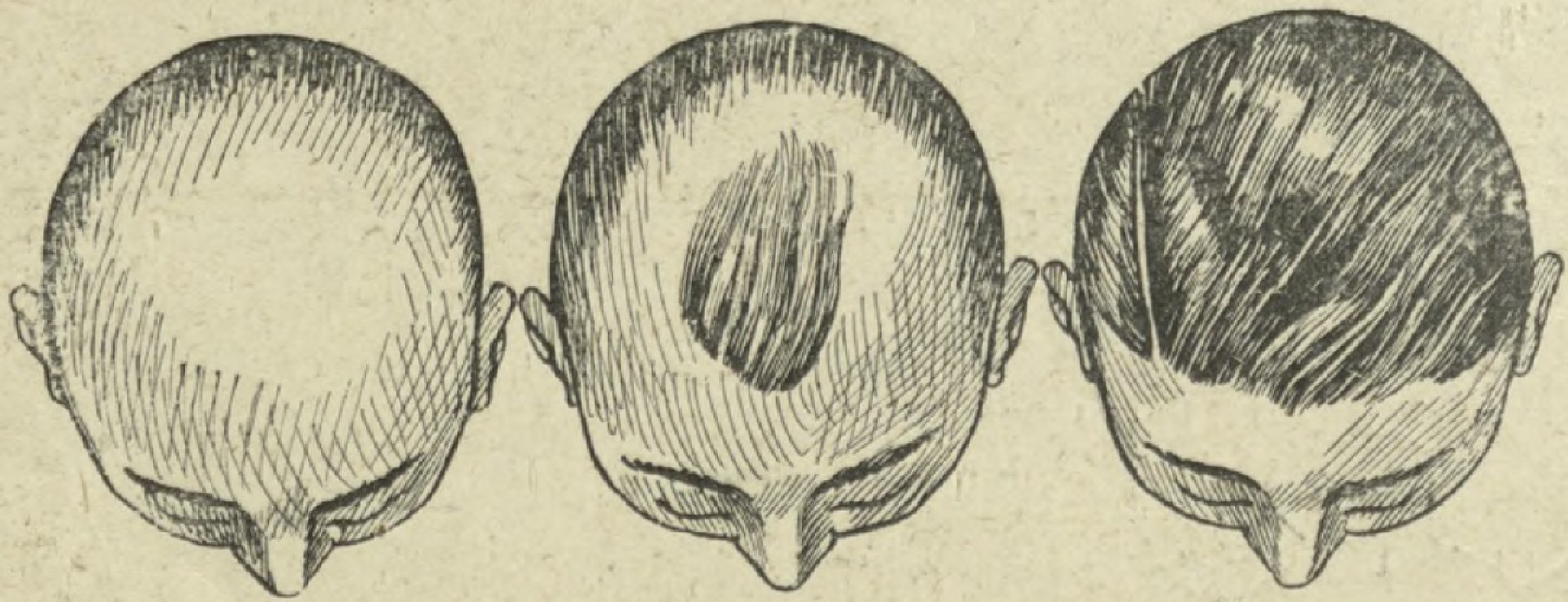
ve bütün ağrıları

Bir Kaşe

NEOKALMİNA

derhal keser.

Saç bakımı, güzelliğin en birinci şartıdır



PETROL NİZAM

Kepekleri ve saç dökülmesini tedavi eden tesiri mücerrep bir ilâçtır.

Sahibi ve Umumi Neşriyat Muduru
Yusuf Ziya
KENAN Basımevi ve Klişe Fabrıkası

REKTA BASUR MEMELERİ VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR

Perşembe
15 B. Kânun
1 9 3 8
No. 258

AKBABA

Müessisleri: Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş

Telefon
22129
Sayısı
10 Kr.



TAFARİ

Yazan **Orhan Seyfi Orhon**

Londra İstinaf mahkemesi (Haile Selâse) nin imparatorluk unvanını kaldırmış. Şimdi ismi sadece Tafari!. Ne küçük, ne sade, ne hoş değil mi?. İnsan bu adı, hiç çekinmeden, sevdiği kuşuna ve kedisine koyabilir:

— Tafari, Tafari!... Pisi, pisi... Geh, geh...

Boynu çıngıraklı bir kedi yavrusunun kapıyı tırmaladığını ve yahut da altın damlası bir kanaryanın tüneğinde sevinçle çırpındığını görür gibi oluyorum. Halbuki öteki ne ağır, ne korkunçtu: Negüs, Haile Selâse, krallar kralı!

Her anılışında gözlerin dikkatle açılacağı, başların hayretle çevrileceği muhakkak. Böyle bir adla otobüse binilemez, sokakta gezilemez, sinemaya girilemez, hattâ rahat rahat yatılamaz, konuşulamaz...

Kim bilir zavallı Haile Selâse bu isim yüzünden ne masraflara girmiş, ne zahmetlere katlanmıştır. O mükellef daireler, kâtipler, uşaklar, merasimler ve saire ve saire...

Şimdi Tafari, bir teşrifat hatası hatırına getirmeden şapkasını giyip istediği yere gidebilir; şimdi her istediğile senli benli konuşabilir. Kimse hareketlerini kontrol edemez.

— Nereye gidiyor? Kimin le konuşuyor?. Ne diyor?. Ne düşünüyor?.

Diyemez. Objektiflerin yuvarlak bakışından, gazetecilerin sual soruşundan, maceraperestlerin iğvasından kurtuldu.

Vakıa bununla imparatorluk unvanını kaybetti; fakat ondan daha güzel bir şey kazandı: Asıl benliğini, hürriyetini!

Orhan Seyfi Orhon



— Nereye böyle?..
— Namık Kemal ihtifaline gidiyorum...
— Hangi sinemada?..

Üstündağın arkasından ağlıyanlar:



Sinek — Şimdi bu kışta kıyamette ben nereye gideyim!..

Muvaffakiyet !

— Ah bu Muhittin Üstündağ ah.. On üç senede şu İstanbula bir yol yapmadı!.

— Ah Muhittin Üstündağ ah... On üç senede şu İstanbula bir çocuk bahçesi yapmadı!...

— Ah Muhittin Üstündağ ah...

Sabrı tükenen Necmettin Sadık:

— İnsaf edin, dedi.. Hep yapmadığı işleri sayıp döküyorsunuz.. Ya yaptıkları?..

— Meselâ?..

— Meselâ, bizim Selâmi İzzeti Şehir Meclisine âza yaptı.. Az muvaffakiyet mi?.

467



ERKEK KADIN OLURSA!



Tefrika No. 13 — OPERET 3 PERDE — Yazan: FİSKE

Bedia — Madem ki kocanım, ister isem zorlan çıkarırım. Kızar isem ne ki yaparım unuttun?

Hazım — Hiç unuturum? Ne malsın bilmem? Ama, o günler geçti!

Bedia — (Şevkiyeye) Haydi şunları dırdır ettirmeelim, kepazelik yetişir!

(Bedia ile Şevkiye, Hazımla Vasfi Rızanın kollarından tutup yukarıya çıkartmak isterler. Aralarında bir didişme başlar.)

Bedia — Karşı geloorsun?

Hazım — Ya sen el kaldıroorsun!

Şevkiye — Aman yarabbi!. Vuruyor da!

Vasfi Rıza — Sen ne yapıyorsun ya... Okşuyor musun?

Bedia — Çimdikloor...

Şevkiye — Çekme saçımı mel'un!

Vasfi Rıza — Çimdikleme, hınzır!

Bedia — Ay!

Şevkiye — Aman!

Vasfi Rıza — Of!...

(Talât aşağı iner. Aralarına girer.)

Talât — Durun, yapmayın, durun bakayım. Ne oluyorsunuz?

Şevkiye — Aman doktor, artık tahammülümüz kalmadı. Ya bunları tekrar erkek yap, eskisi gibi kocamız olsunlar, yahut, biz bunlarla yaşayamıyacağız.

Talât — Peki, peki, bir çaresine bakacağım. Şimdi odalarınıza çıkın. Yarın hastaneye döneceğiz.

Şevkiye — Aman doktor, bunlar tekrar kocamız olacak mı? Bizi kocalıktan kurtaracak mısınız?

Talât — Bakalım, inşallah. öyle görünüyor ki son krizlerini geçiriyorlar. Ya, bunlar burada ne duruyorlar?

Bedia — Bilmoorsun, doktor, haberimiz olmadan bu kadınları odalarına çağırmışlar!

Talât — Mükemmel.. Demek ki teşhisim doğru... Peki bu adamların işi ne?

Vasfi Rıza — Karılarımız gizlice bu adamları odalarına davet etmişler.

Talât — Demek ki onlar da tekrar kadın oluyorlar. (Neclâ ile Anjele) Bayanlar artık gidebilirsiniz, mesele kalmadı. Siz de baylar.

Neclâ — Doktor, bu baylarla bizim hesabımız var.

Talât — Nedir?

Neclâ — Bunlar bizim âşıklarımızdı, biz de onları seviyorduk. Halbuki haberimiz yokken bunların peşinde dolaşıyorlarmış.

Talât — Artık onlar cinsiyetlerini değiştiriyorlar. Bütün eski vakalar unutulacak. Haydi, siz de sevgililerinizle barışınız.

KORO HEYETİ

(Koro heyeti. Garson kıyafetinde erkeklerle hizmetçi kız kıyafetinde kadınlar sahneye gelir.)

Görüyorsunuz bayanlar,
Koca olmak kolay değil!
Bunu eğlence sayanlar ,
Koca olmak kolay değil!

Kadınların çoktur nazı ,
Hiç kapanmaz küçük ağzı.
Acıyınız bize bazı ,
Koca olmak kolay değil!
Kocalara sabır gerek,
Demir çarık, çelik bilek
Sözün kısası güçtür pek,
Koca olmak kolay değil!

— P E R D E —

ÜÇÜNCÜ PERDE

(Sahne: Birinci perdedekinin aynı. Hademe (Reşit) elinde tüyle masaların tozunu almakla meşgul.)

Hademe (Reşit)

Ooof, Ooof!

Gayrı bıktım şu gurbetten
Gonlüm yaralu, yaralu!
On yıl oldu melmeketten
Çıkıp buraya varalu !

Ooof, Ooof!

Kezibana yoktur sözüm;
Fadimeye bağlı özüm.
Dünyaları görmez gözüm,
Ayşeyi sardım saralu.

Ooof, Ooof!

Bana bir oynaş olsun da;
Benimle bir yaş olsun da;
Güzellere baş olsun da,
Varsın olmasın buralu!

(Sahnenin iki tarafından hastabakıcı kıyafetinde kızlar çıkar, hademeyi ortalarına alırlar.)

KORO

Bakmayınız göz yaşına ,
Sıkın, acıtın, kanatın!
Alsın aklını başına ,
Şuna birer çimdik atın!

Hademe — Hişt, oynamayın be!

Aşkı yüreğinde saklı ,
Hâlâ köyündeymiş aklı.
Kim olsa der bize haklı :
Şuna birer çimdik atın!

Hademe — Hişt, oynamayın be!

Yakın iyice canını ,
Çürütünüz her yanını ,
Hattâ akıtın kanını :
Şuna birer çimdik atın!

(Hep beraber dans ederler. Talât içeri girer.)

Talât — Nedir bu kepazelik! İşlerinizi güçlerinizi bıraktınız da dans mı ediyorsunuz?... Haydi yerlerinize bakayım! (Hademeye) Sen dur... Ben sana ne tembih ettim? Burasını temizle, tozlarını al demedim mi?

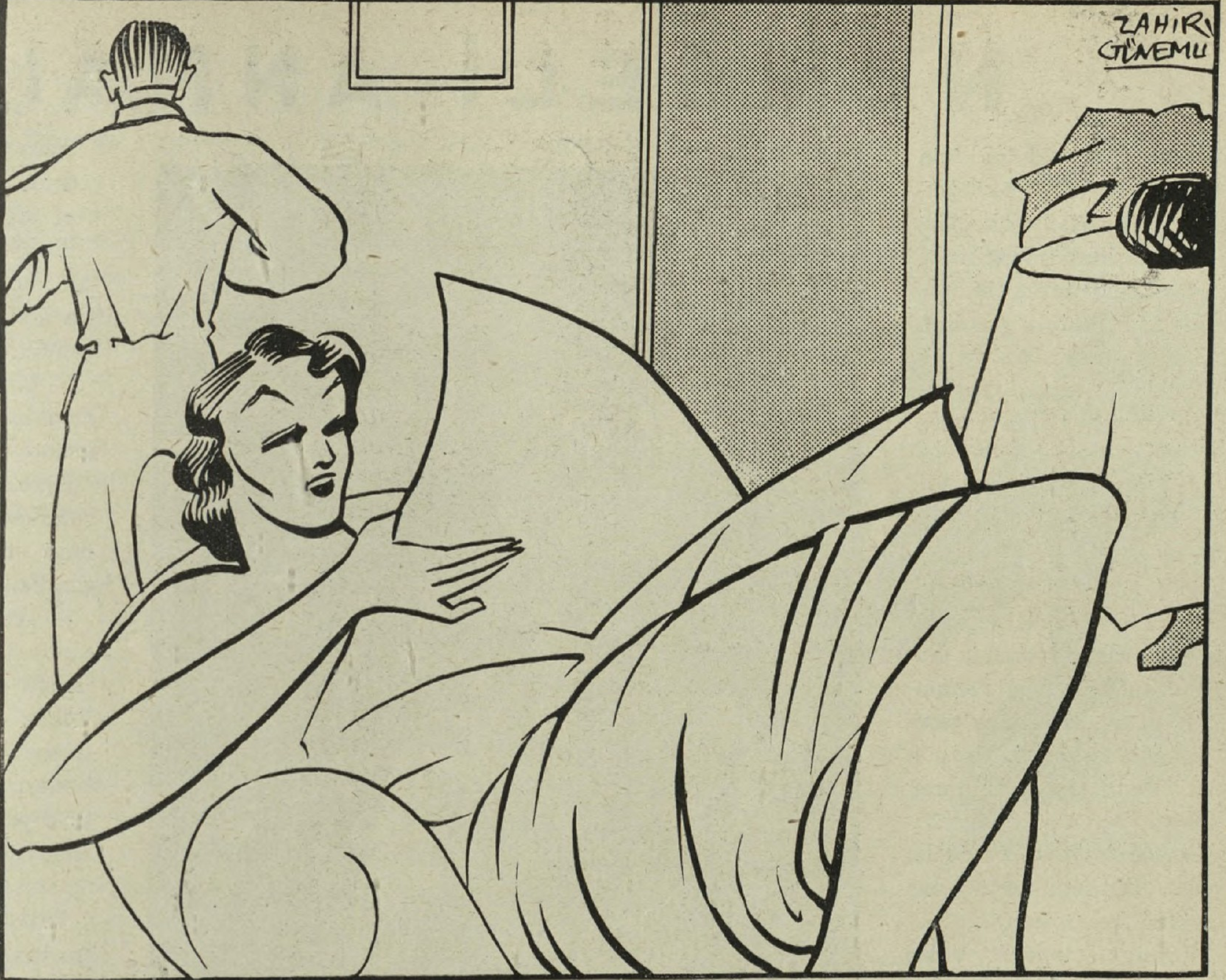
Hademe — Ben de temizleyip, tozlarını alıyorum!

(Arkası var)

Gazetelerden: Yandan çarklı vapurlar Florya hattında işliyecek...

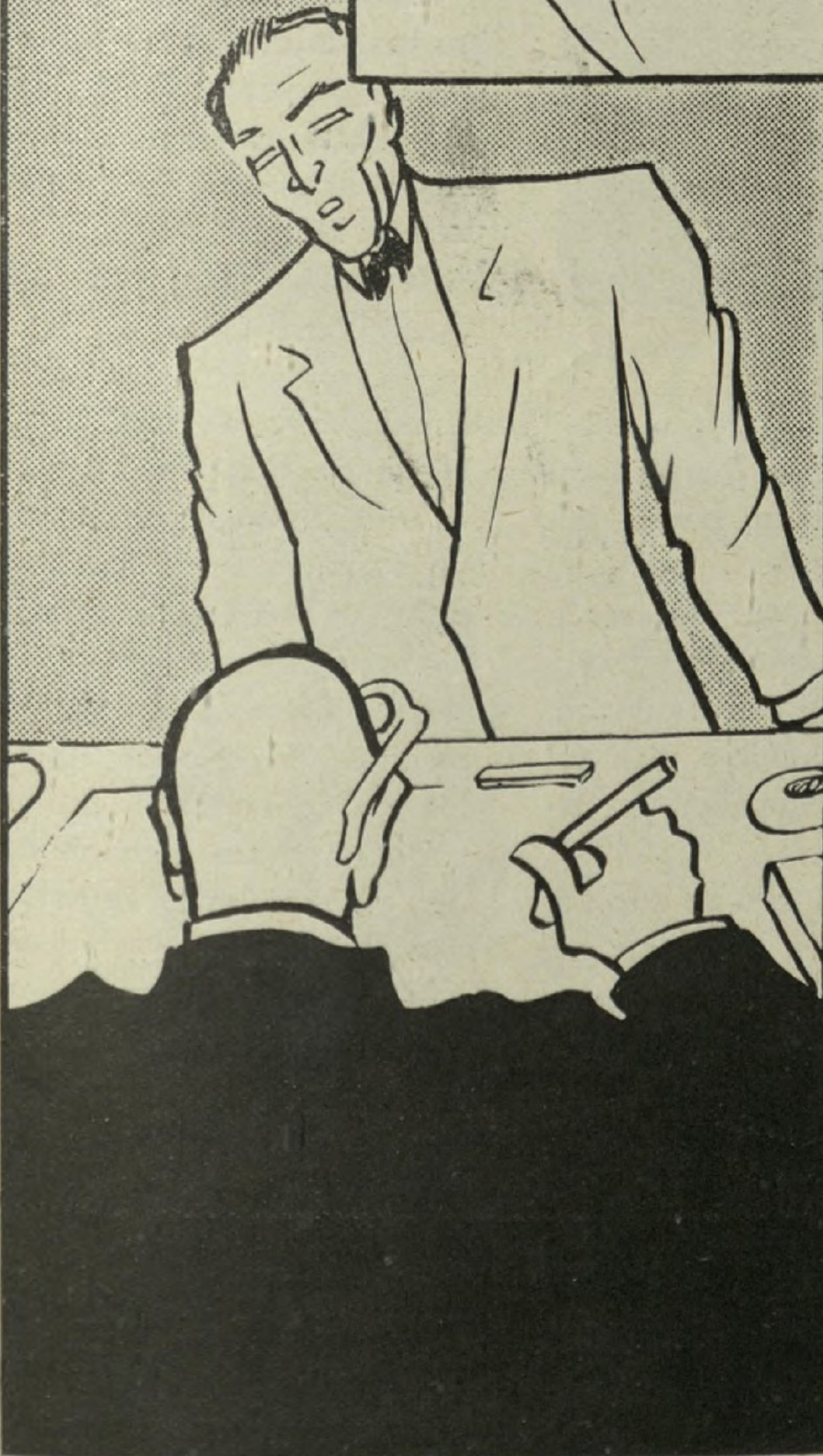


— Yahu, deli mi oldun?.. Şimdi Floryanın mevsimi mi?..
— E birader, nasıl olsa biz gidinciye kadar yaz gelir!..



Pangaltıda bir apartıman yapılırken çöktü.
- Gazetelerden -

Kadın — Paltonu giymeği unutma, bak, Sıhhat Müdürlüğü grip salgınını tekzip ediyor!..



Sigortacı — Maalesef hayatınızı sigorta edemiyeceğiz..

Müşteri — Neden?.. Gencim, hasta değilim..

Sigortacı — Evet, öyle ama, yeni yapılmış bir apartımanda oturuyormuşsunuz!..

Üniversitede doçentlik imtihanı başladı. — Gazetelerden —



— Doçentlik imtihanını birincilikle kazandım..
— Yaaaa.. Senden başka giren olmadı demek!

ESKİ GÜZELLER.. ESKİ HOVARDALARI.

NEMSELİ ANNA!

Avusturyalı olduğu için Nemseli derlerdi. Beyoğlunun en dilberi, en seçme, en yüksek kırat yosmalarındandı. Yeni türemişlerden, gözler kamaştıran, akılları baştan alanlardandı.

Ortalığı haraca kesmiş paşazadelerden ve paşa damatlarından tut, saçlı sakallı eski kurtlara kadar bütün Beyoğlu zendostları onun etrafında dört dönmede...

Lâstik tekerlekli, numarasız, lüks kira faytonuna kuruldu mu, nar çiçeği rengindeki bol tenteneli ipek şemsiyesini de açıp Doğruyoldan yukarı bir vurdu mu, peşi sıra sayısız konak arabası, binek beygiri... İçlerinde, üstlerinde saydığımız neviden hovardalar!.

Nazenin, tepeye varıp istop etti mi takip eden kafile de hemen etrafına çember... Hava karardıktan sonra kınalı kuzu önde, kösemenler ardında, haydi Taksim bahçesi.

Haspada bir azamet ki sorma. Kendini dirhem dirhem satmada. Kimselere metelik verdiği yok. Eski kurtlar boyuna yeminlerde:

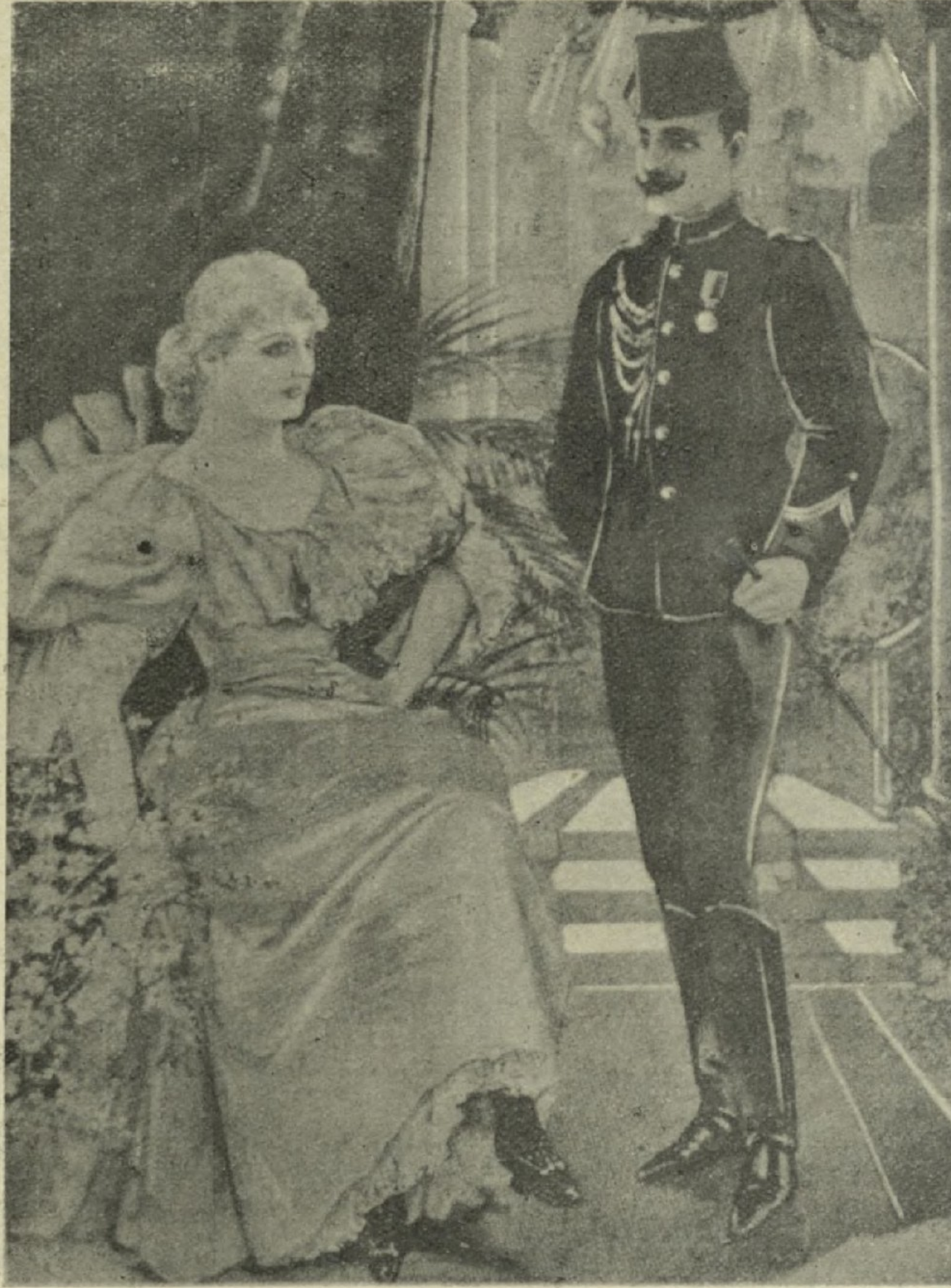
— Hani Kamelya yok muydu, bir kaç yıl evvel evinde anasile, hizmetçisile, uşağile, köpeğile kıtır kıtır kesilen mahude, mezarından çıksa bunun eline su dökemez vallah!...

— Mecidiyeli Manyo kâfiresi bunun yanında yaya kalır alimallah!.

— Bu hınzır, Kaymaktabağının, Hürmüsün, Mumcu Ahmedin mallarını da solda sıfır bıraktı tallah!.

İşte Nemseli Anna, ortalığı böyle yakıp kavuranlardandı.

Bayıldıkları kadar da var: Çiçekli, kuşlu şapkasının altından lepiska saçları dalga dalga taşar, ince kaşları



Nemseli Anna

şakaklarına kadar keman gibi uzanır, dolanık kirpikli deniz rengi gözleri baygın baygın bakardı.

Ufacık ağzında kar gibi dişleri, yanaklarında gamzeleri, dudağının yanında ve çenesinde kumral benleri, paluze gibi teni, gümüş gibi gerdanı vardı.

Ona atılan sözler arasında, herkesin dilinde aynı şarkının mısraları:

Mir'atı ele al da bak Allahı seversen
Sinen ne kadar olmuş o benlerle müzeyyen
Bu hayret ile farkına kadir olamam ben
Paluze mi teni, ya gümüş âyine mi gerden

Bu çeşit çeşit perestişkârları arasında iki de delikanlıcağız vardı ki Taksim bahçesinde uzaktan boyun büküp dururlardı.

Biri, rahmetli babasının hatırı için hünkâr yaverliğine alınmış bir mülâzim, öbürü de Dahiliye mektubî kalemi hulefasından bir sivil.

Allah için ikisi de çok yakışıklı, sülün gibi, şık ve tirandaz gençlerdi. Yaver Vilhelmkâri bıyıklı bir esmer güzeli, Babıâlili de pembe beyaz bir sarışındı.

Doğrusunu söylemek lâzımsa Nemseli ikisini de gözüne kestirmişti. Bunların düşman düşman birbirlerine bakışlarından encamın kötüye varacağını, gıradosunun düşeceğini çakan yosma, derhal tavrı değiştirmişti:

Aman efendim ne kaş çatma, ne kafa tutma, ne avurt zavurt!...

Bir gece bahçeden çıkarken, öne geçmiş olan sarışın sivile göstermeden, yavere:

— Bir saat sonra (Konkordiya) nın karşısındaki pastacıda beni bekle!...

Diye fıslayıverdi.

Yaver bey dört nala caddeyi tutar tutmaz, haspa şimdi de fısıltıyı kâtibe geçti:

— İki saat sonra (Konkordiya) nın karşısındaki pastacıya gel!...

İkisi de dünyalarına ermişlerdi. Olan bitenden haberleri yok, (Beni tercih etti) diye sevinçlerinden duramıyorlar...

* * *

Fakat çatal kazık çabuk tersine dönmüştü. O güzel sevgili ile ahbaplıkları bir hafta bile devam edememiş, ikisinin de elleri böğürlerinde kalmıştı.

Nemseliye para pul dayanır gibi değil...

— Seni kalbimden sevdim, bir şey istemem, hattâ küçük bir hediyeni bile!...

Diyor ama, yok pansiyoncu madamın hakkı, yok aperitif, yok gece supesi, böyle çekip duruyor.

Zavallıların etleri butları ne ki?.. Yaverin de, kâtibin de cebi yufka! İki üç ayda bir maaş çıkacak da beş altı yüz kuruş ellerine geçecek!

İşliyecek aylıklarını sarraflara kırdırmışlar, ecdattan kalma saat, tabaka, kol düğmesi, kravat iğnesi gibi şeyleri de okutmuşlardı.

Nihayet Matmazel veya Madam Anna, bir sakız çığneyip, delikanlılara:

— Ya bir apartıman tutup beni çek, yahut da buraya hiç gelme!..

Ültimatomunu vermez mi?

Biçareler artık pansiyona ayak atamaz olmuşlardı

Hiç değilse yüzünü görmek için yine her akşam Taksim bahçesine düşüyorlardı.

Aynı derdi çekenler çabuk anlaşır. Günün birinde ahbap oluverdiler. Hem de ne can ciğercesine. İçtikleri su ayrı gitmiyor. Her akşam Beyoğlunda buluşuyorlar, bahçeye birlikte gidiyorlar, yosmaya karşı karşıya birlikte iç çekiyorlar, birlikte kavruluyorlar. dı.

Ona kavuşmak için her şeye razı idiler.

* * *

Yaver, bahçede kafa kaşıyıp durarak etrafa göz dirirken:

— Çareyi buldum kardeşim!.

Diyerek yerinden fırladı. Bir kaç masa ileride bir pinponun yanına çöktü.

Bu, mirliva Sudi paşa idi. Su içinde 65 lik. Sultan Mecit zamanından kalma, Abdülâzize yaverlik etmiş, saç, bıyık bembeyaz; taş ölçerim bir bacağı da sürçüyor gibi...



— Nasıl?.. Paltom güzel mi?
— Çok güzel.. Yeni mi aldın?
— Yok, daha almadım.. Giderken alacağım!



Emniyet Müdürümüz: Sadrettin Aka

Gel gelelim zanpara mı zanpara. O ömründe hiç evlenmemiş!. Güzel bir kadın gördü mü hayatı gidiyor, bayatı kalıyor. Bu yaşında bile Beyoğullarında gezmede...

Yaver gayet keyfli döndü. Paşaya Annayı gösterdiğini, ihtiyarın bayıldığını, derhal karar verdiğini: (Böyle bir peri peykere aşçılı, hizmetçili, döşeli dayalı bir apartıman tuttum gitti!) dediğini söyledi.

İki kafadar sevinçlerinden kaplarına sığamıyorlardı. Arayıp da bulunmaz bir nimetti bu. Düşeşe, piyangoya kondular sayılır!

Öyle ya, bunak paraları sökülecek, bütün masrafı edecek. Akşamları bir iki çaktı mı sızıp yatar. Bunlar da bir gece biri, bir gece öbürü Nemseli ile kekâ!...

İki ortak bir saat sonra pansiyona daldılar, meseleyi açtılar. Kadını razı ettiler. Yaver, Lüksemburg gazinosunda cevap bekliyen paşaya müjdeyi getirdi. Ortada hepsi de memnun...

* * *

Sudi paşa hemen ertesi gün paçaları sıvayıp Polonya sokağında üç odalı ve möbleli apartımanı tutmuş, ahçı ile hizmetçiyi de bulmuş, akşama doğru bir kutu şekerleme ve koca bir buketle pansiyona damlamıştı. Nemseliyi alır almaz yallah apartımana...

Uzaktan takip eden ortakların parmaklarında zilleri eksik. Nerede ise şıkır şıkır oynıyacaklar...

Saatler geçmez de geçmez... Doğruyolda bir haylt dolaştılar, kahvede, mahallebicide oturdular. Ağa camisinde yatsı ezanı okundu. Biraz sonra apartımana gelip yavaşça kapıyı çaldılar. Hizmetçi fısıldadı:

— Paşa içiyor!..

Bir saat kadar yine sokaklarda vakit geçirdiler. Bir daha başvurdular:

— Yemek yiyorlar!..

Gece yarısına yaklaşmıştı. Artık moruk her halde zıbarmıştır. Bu sefer hizmetçi çıkışmaz mı?

— Odalarına çekildiler..

* * *

O gece ortakları uyku tutmadı... Bu ne bu? Bu ne rezalet? Mutlaka hizmetçi karının edepsizliği; Annacığın haberi yoktur.

Sabah erkenden apartımanı boyladılar. Kapıyı bizzat açan Nemseli, kaşlarını çatarak bağırmağa başlamaz mı:

— İkide bir buraya gelip bizi ne diye rahatsız ediyorsunuz? Gayet monden, komilfo, aristokrat bir erkekle yaşarken sizin gibi züğürtlere, sırnaşıklara mı metelik vereceğim? Defolun oradan bakayım!...

Sermed Muhtar Alus

478

Darağacından Mektup !

Yazan: ERCÜMEND EKREM

Bir tesadüf, vaktile bana, çok garip bir facianın iç yüzünü öğretti. Elde ettiğim tafsilât o derece mühimdir ki, vakanın ne tarihini, ne de kahramanlarının adlarını tasrih etmek istemiyorum. Bu bir cinayettir ve İstanbula civar sayfiye yerlerinden birinde, takriben beş on sene evvel vuku bulmuştur.

Bana, cürmünü bizzat, mektupla izah eden canî, daha o vakit cezasını görmüş ve ipe çekilerek idam edilmiştir. Kendisi aşağı tabakadan bir adamdı. Muhakemesinde hazır bulunanlar, heyeti hâkime ile müddeiumumî de dahil oldukları halde, kendisinin zahiren ve batınan kaba, haşin ve bütün manasile fena bir adam olduğuna kanna getirmişlerdi ve bu kanaati tevlit etmeğe, o bizzat itina ederek muvaffak olmuştu.

Vaka şu idi: Bir gece, etrafı tenha bir köşkte yalnız oturan, ihtiyar, zengin bir adam katledilmiş, odasındaki dolap kırılarak içerisinden bazı ufak tefek eşya çalınmıştı. Şüphe üzerine tevkif olunan katil, bilâ tereddüt cürmünü ikrar ve itiraf etti.

Halbuki ben bu cinayeti irtikâp eden bu biçarenin, o ihtiyarı sirkat kasdile öldürmediğine vakıf bulunuyorum. Cürmün saiki ne intikam, ne de menfaat meselesidir. Şunu da ilâve edeyim ki, canî, aklına tamamile sahip ve binaenaleyh ef'al ve harekâtından her suretle mesul idi.

Muhakemenin cereyanı esnasında, herkes, feci olduğu kadar basit bir cinayet karşısında bulunduğunu zannetti: Bir adam, diğer bir adamı soymak için vurmuştu. Katil katiyen nedamet göstermiyordu.

Reisin suallerine verdiği cevaplardan İstanbulda doğduğu, yirmi sekiz yaşında olduğu, henüz pek küçük iken öksüz ve yetim kaldığı, üç sene kadar mektepte okuduğu ve sabıkası olmadığı tahakkuk etmişti.

Muhakemesi üç celsede bitti. Verilen hüküm temyizen tasdik ve icra olundu.

Bu esnada, ben, caninin el yazısı ve imzası ile mufassal bir mektup aldım. Bu kim bilir ne vasıta ile postaya verilmişti?

Katil, evvelâ beni nereden hatırladığını izah ediyordu. Bazı eserlerimi okumuştu.

«Benim uzun boylu tahsilim yoktur ama, kitap okumağa meraklıyım, diyordu. Sizin yazılarınızdan, bizim gibi zavallılara karşı merhametli bir zat olduğunuzu anladım. Gıyaben, şahsınıza hürmet ve muhabbet beslerim. Onun için darağacını doylamadan evvel işlediğim cinayetin sebebini ve nasıl budala bir insan olduğumu size bildirmek istedim.

Ben, bütün ömrümce, bahtiyarlık ne demek olduğunu bilmedim. İnsanlar sırasına geçebilmek imkânı varken, küçük yaşta anamla babamı mezara sokan kader, beni de kimsesiz sokak ortalarına fırlattı. Böyle iken, ayıp ve günah sayılan şeylerin hiç birisine alışmadım. İçki kumar, çapkınlık.. Bunların hepsi de bana yabancı kaldı.

Muhtaç olduğum bir lokma ekmeği çıkarmak için, bostanlarda yanaşmalık ederek bahçivanlık öğrendim ve günün birinde hapse girmezden evvel, en son çıktığım kapıya yerleştim.

Evin beyi Avrupada idi. Evin hanımı, Hanımefendim, uzun boylu, sarışın, pembe beyaz bir kadındı. Gözüme fevkalâde güzel göründü. Kendisini ilk gördüğüm andan itibaren benim için başka bir hayat başladı.

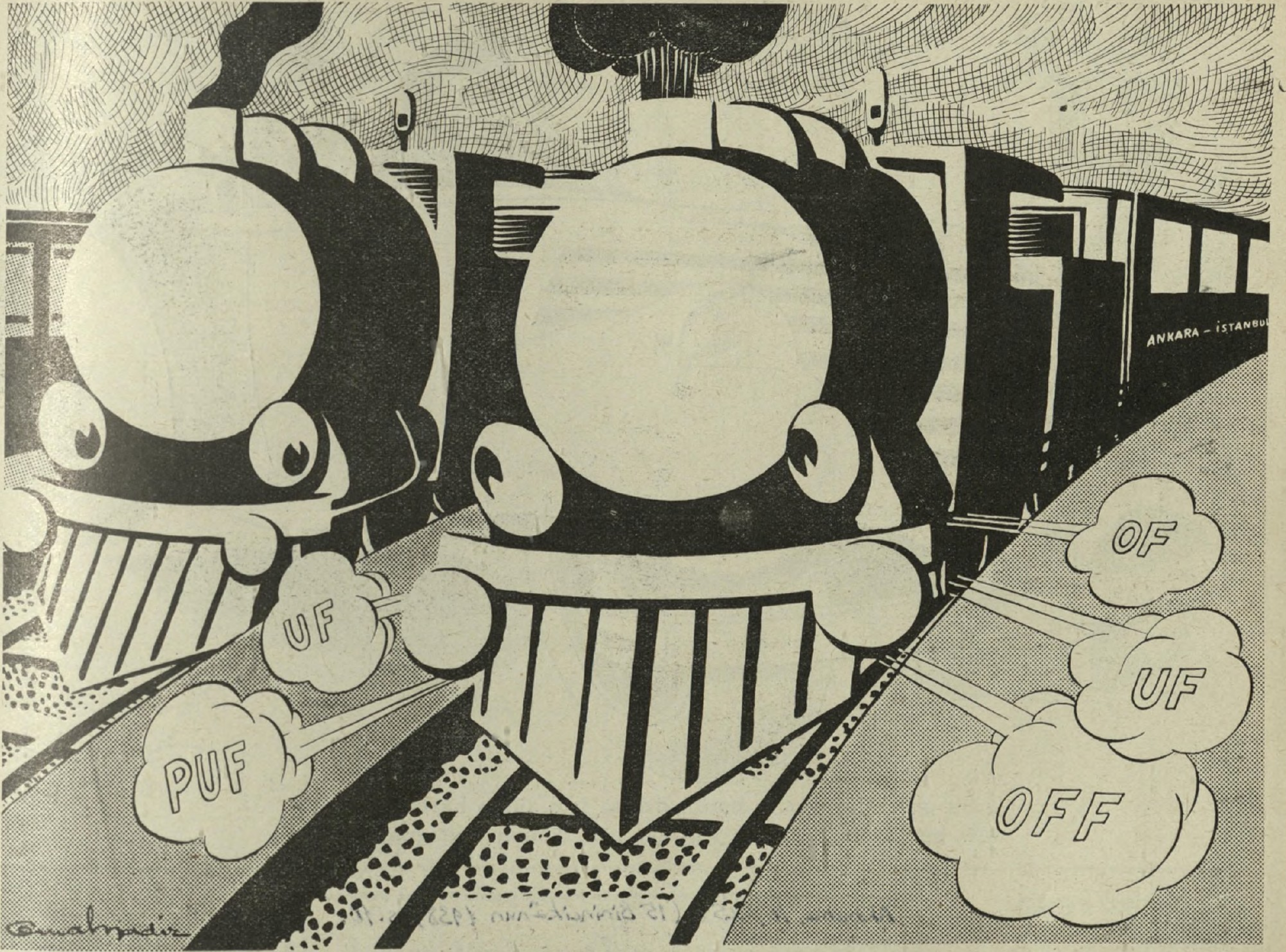
Biliyordum: Dünyada hiç bir kuvvet, beni hanımefendiye daha ziyade yaklaştıramazdı. Lâkin bendeki aşk beni bahtiyar etmeğe yetiyordu.

Her gün, bahçenin en güzel çiçeklerinden bir demet yapıp, penceresinin önüne koyuyordum. Bilmem, o,



— Öyle bir nutuk irat etti ki.. Söylerken gözlerinden yaşlar akıyordu!
— Yaaa... Demek dinliyenlerin haline o kadar acıdı!.

Gazetelerden: Memurlar işlerile güçlerile meşgul olacak, teşyi ve istikbal vesilesile dairelerinden ayrılmıyacaklar.·.



— Neye öyle derin derin içini çekiyorsun, arkadaş?..

— Nasıl çekmiyeyim?.. Tâ Ankaradan buraya kadar geldim de bir karşıcı çıkan, bir: «Sefa geldin!» diyen olmadı.

farkında oluyor muydu?. Fakat ben her defasında büyük bir haz duyuyordum.

Bir akşam hanımefendi bana sordu:

— Bu çiçekleri sen mi koyuyorsun oraya?

Ne cevap verdiğimi bilemiyorum. Hissiyatımı gizledim ve rast gele bir şeyler söyledim.

Yine bir gün, kendisini, eve girerken gördüm. Gözleri, ağlamış gibi, kıpkırmızı idi. Hizmetçisi, beyden mektup geldiğini, işlerinin bozuk gittiğini ve beyin, dağ başındaki köşkünde oturan ihtiyar ve bekâr amcası ölüp de mirasını bunlara bırakmadıktan sonra, hanımefendinin bir daha yüzü gülmiyeceğini söyledi.

Ölümile, hanımefendiye yeniden saadet verecek olan ihtiyarın kim olduğunu elbette anlarsınız..

Kararımı verdiğim zaman işliyeceğim suçun dehşetinden altüst oldum. Fakat aşkım çok derindi... İşte o akşam, olan oldu!.

Cinayetin hırsızlık maksadile vuku bulduğu zannını vermek için dolabın içinden aldığım parayı, mücevherleri, dönüşte bir hendeğin içine atıverdim. Bunlar epice kıymetli şeylerdi. Fakat ona bıraktığı servetin yanında hiç bir ehemmiyeti yoktu.

Bu sırrımı size emniyetle tevdi ediyorum. Kimseye bir şey açmayınız. Açsanız da ne faydası olacak?. Bu mektubum elinize değdiği anda, ben hesabımı vermiş bulunacağım. Hanımefendiye gelince, o, bu işin iç yüzünü bilmedi ve bilmiyecektir.

Kendisini mahkemede bir daha gördüm.. İçeriye girdi, bana hem korku, hem de nefretle, yan yan baktı.

Benim hayran ve meftun nazarlarım çehresinden, güzelliğinden kuvvet almak istiyormuşum gibi üzerinden ayrılmıyordu.

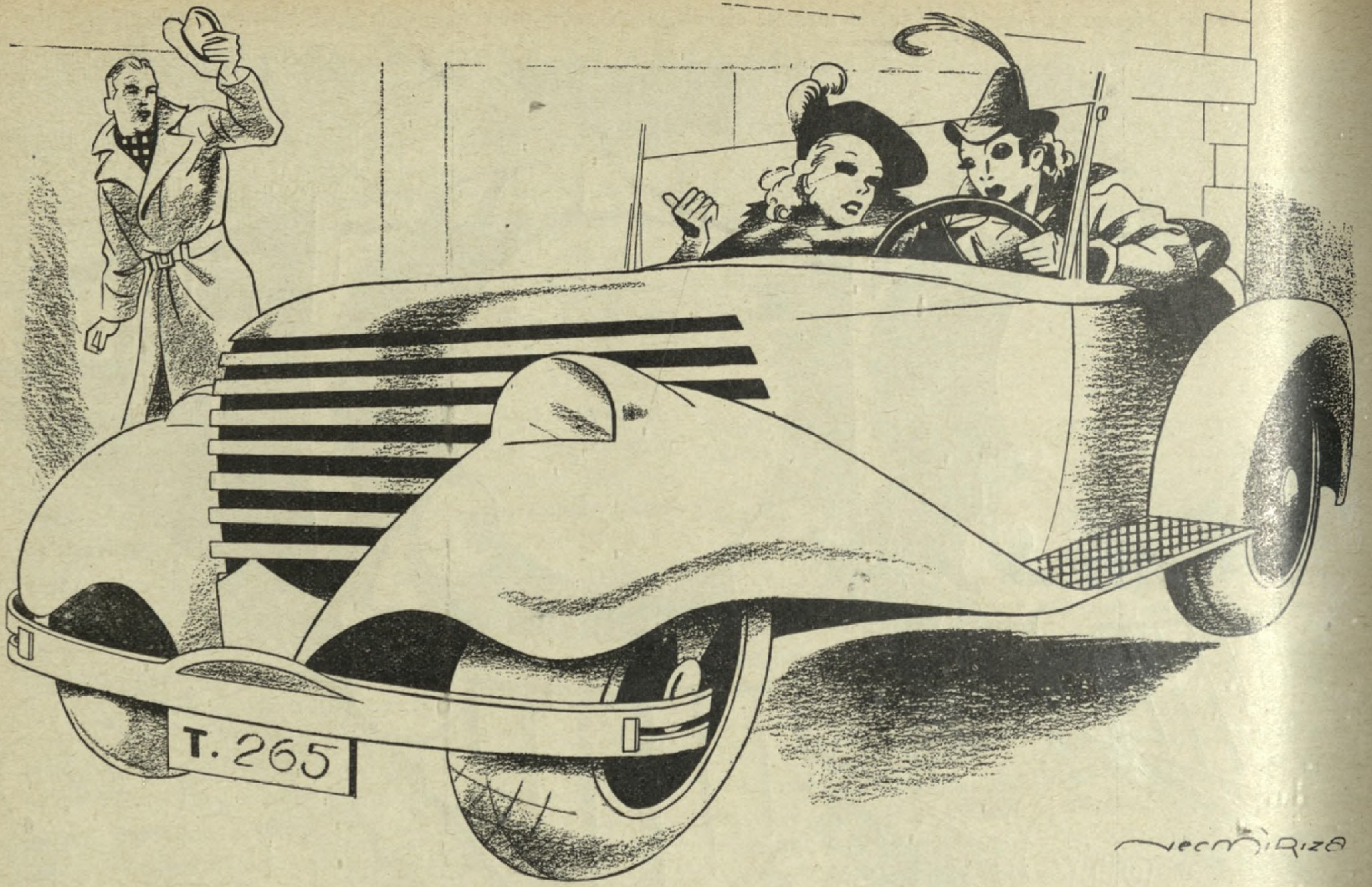
Ağır ağır, soğukkanlılıkla ifadesini vermeğe başladı. Her zaman, benden, benim fena bir adam olduğumdan şüphe ettiğini söyledi...

O söyledikçe ve ben ona baktıkça, içimde yavaş yavaş bir kanaat peyda oldu. Ben bu kadını sevmiyordum. Katiyen sevmemiştim. Bana öyle gelmişti. Ve ben, bu sevmediğim kadın için, bu kadını zengin ve mesut etmek için adam öldürmüştüm!.

Artık kimseyi dinlemedim. Ne hâkimleri, ne müddeiumumiyi, ne de vekilimi. İstedikleri gibi söylediler. Beni idama mahkûm ettiler, sade o kadarını biliyorum.

Ben ise bu hükme lâyıktım. Adam öldürdüğüm için değil.. Fakat sersemliğim, budalalığım, hayvanlığım için!...

Ercümend Ekrem



— Şu genci görüyor musun?.. Benim için aklını kaybetti!
— O bir şey mi?.. Benim için kaç genç kolunu, bacağını kaybetti!..

HAYIRLI EVLÂT

Salamon, bir gün bir tramvay kazasına maruz kaldı ve sağ bacağını kaybetti. Lâkin şirket aleyhine dava açıp bir ay sonra bin lira tazminat aldı ve bu para ile büyük kızı (Perlâ) yı cihazlayıp kocaya verdi.

Düğün gecesi, sofrada, küçük kızı (Coya) babasının kulağına eğilerek:

— Babacığım, dedi, işallah yelecek sene da uteki ayağini benim için kestirirsin, ulmaz mı?.



HAZIRCEVAP!

— Dün parkta on kuruş buldum..

— Ya... Mutlaka benimdir. Dün ben de parkta bir on kuruşluk kaybetmiştim.

— İyi ama benim bulduğum iki beşer kuruşluktu.

— Mutlaka yere düşünce ikiye bölünmüş olacak!

Akbaba, 10/258 (15 Birincikânun 1938), s. 10.

Kız ne kadar tatlısın!

Yoksa melek sen misin: Tüllerden kanatlısın?
Sana doyum olmuyor, kız ne kadar tatlısın!
Bak, havalar soğudu.. Çıkma koynumdan, ısın!
Sana doyum olmuyor, kız ne kadar tatlısın!



Göğsün, bağrın açıldı, belinden çıktı kemer,
Beyaz tenini gördüm: Gözümden düştü mermer!
Arılar ballarını mutlak ağzından emer:
Sana doyum olmuyor, kız ne kadar tatlısın!



Güzelliğini seçtim ben goncada, yaprakta,
Artık rahat edemem bir saniye ırakta!..
Diyorsun: Oturayım, bir parçaçık bırak ta,
Sana doyum olmuyor, kız ne kadar tatlısın!



Kasdın var gençliğimi hicranla yakmak için,
Kucağımdan bırakmam, uğraşma kaçmak için,
Bir arzu duyuyorum sıktıkça sıkmak için:
Sana doyum olmuyor, kız ne kadar tatlısın!



İkimizi bağladı çözülmiyen bir düğüm,
Haydi benim şekerim! Haydi benim küçüğüm!
Nerede dudakların? nerede öpücüğüm?
Sana doyum olmuyor, kız ne kadar tatlısın!

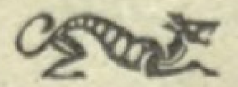
Çimdik

HAŞÂ!

Karı koca arasında bir kavgadan sonra:

Kadın — Şimdi mutlaka içinden «Keşke bana varmasaydı da başka kime isterse varsaydı!» diye geçiriyorsundur!.

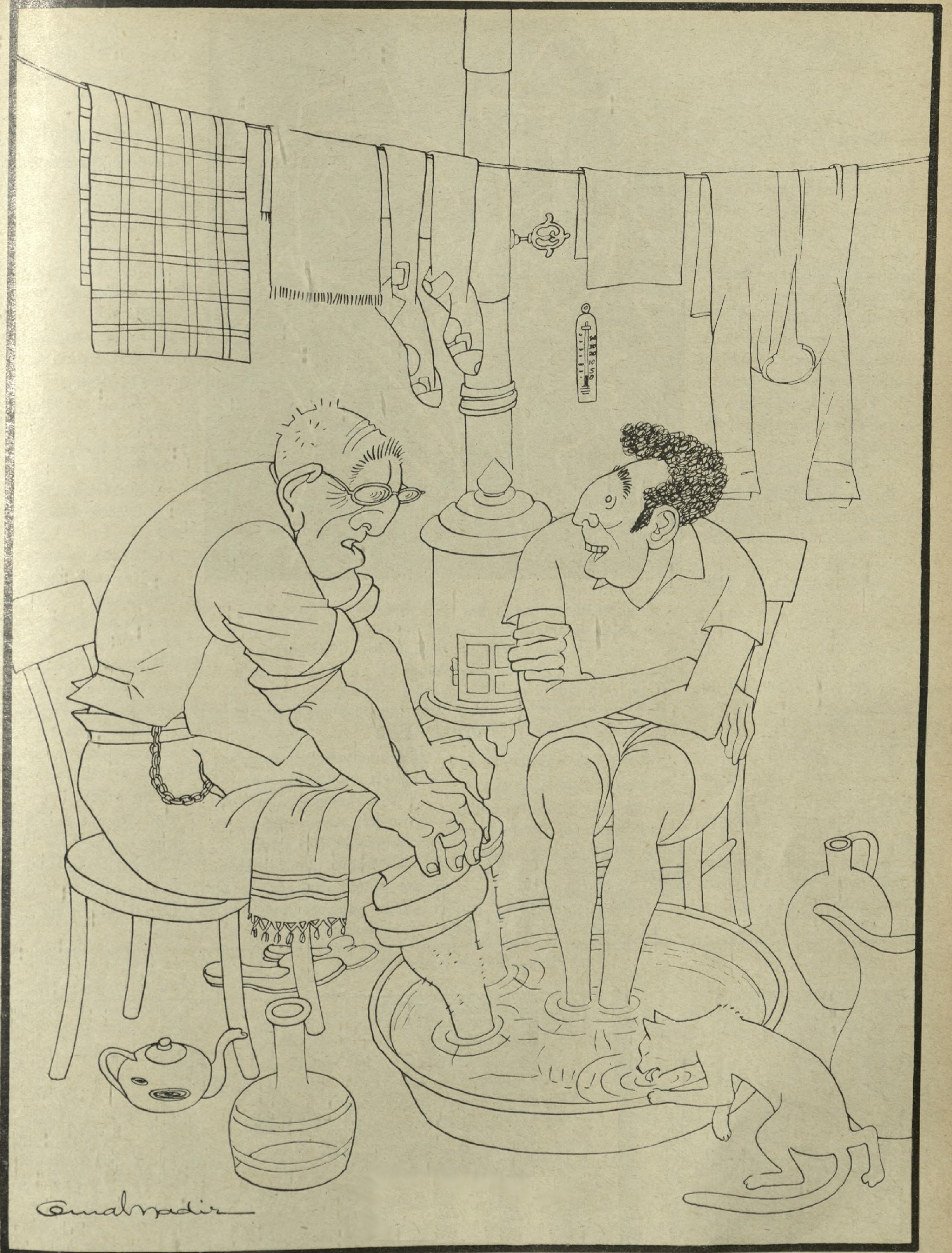
Erkek — Hay sersem hay! Benim dünyada kimseye karşı düşmanlığım olmadığını hâlâ anlıyamadın mı?



RESİM YAPTIRIRKEN

Bir harp zengini meşhur bir ressama şöyle bir siparişte bulunmuş:

— Size bir resmimi yaptırmak istiyorum. Beni, elimde tuttuğum bir kitabı, yüksek sesle okurken tasvir edeceksiniz. Yanımda uşağım bulunacak.. Fakat uşak tabloda görünmiyecek. Yalnız kendisini çağırdığım zaman işitsin, kâfi!



— Mişon... Bezi artik Almanyada uturtmiyacaklar uğlum?.. Soyle bana: Amcanin yanina, Fransaya mi?.. Dayinin yanina, Holandaya mi?.. İniştenin yanina, Amerikaya mi?.. Ağabeyinin yanina, Arjantine mi?.. Kiz kardaşinin yanina, Misira mi?.· Teyzanin yanina, Japonyaya mi?.. Soyle, nereye yitmek istersin?..



Neye Gelmiş ?

Emrullah efendi maarif nazırı olmuştu. Bir sabah, hüviyetini belli etmiyerek, yanında kâtibi olduğu halde, idadîlerden birine erkenden damladı ve doğruca müdürün odasına girdi. Elyevm hayatta olduğu için ismini söylemiyeceğimiz müdür, masasının üzerine eğilmiş bir şeyler yazıyordu. Yerinden kımıldamaksızın, elile ziyaretçilere yer gösterdi ve:

— Oturun! dedi.

Aradan on dakika geçti, yazısını bitirdi... Başını kaldırdı ve kâtibi işaretle sordu:

— Kaç yaşında bu delikanlı?

— Yirmi beş!

— Mahdum mu?

— Hayır, kâtibim!

— Acayip!. Mektebe mi kaydolacak?

— Hayır!

Müdür kızar gibi oldu:

— E, o halde buraya ne diye geldin ,be adam?

Emrullah efendi sükûnetle:

— Ben maarif nazırıyım, dedi, çocuk velilerini ne suretle kabul ettiğinizi görmeğe geldim!



— Na.. na.. nasılsın, ba, ba, bakayım?

— İ.. i.. i.. iyiyim!

— Ya.· ya.. yahu, sen, hâ.. hâlâ, ke ke ke keliyorsun... Be, be, benim gittiğim do do doktora gi, gi, git te, se se seni te te te te tedavi etsin!

Doğru Söz

Tüccar yazıhanesinde:

Bir arkadaş — Kuzum, sokağa çıkacağımız şu sırada masanın üzerine yüz para koymanın hikmeti nedir?

Tüccar — Birader, yeni bir hizmetçi çocuk buldum da bakayım eli uzun mu diye tecrübe edeceğim.

— İyi ama eli uzun bile olsa yüz parayı çılmaz, hiç olmazsa bir lira bırak.

— Doğru olmaz azizim. Ne yalan söyliyeyim, bir liraya ben kendimden bile şüphelenirim!..



Hizmetçi !

— Kızım yemek bilir misin?

— Evet!

— Çamaşır?

— Yıkarım.

— Peki, evine kaç ayda bir gideceksin?

— Hiç...

— Evvelki kapıda ne kadar kalmıştın?

— Beş sene...

— Yukarı kat işini yapar mısın?

— Hay hay..

— Ütü?

— Mükemmelini.

— Çocuğa bakabilir misin?

— Elbette.

— Ne maaş istiyorsun?

— İki lira.

— Ne zaman işe başlıyacaksın?

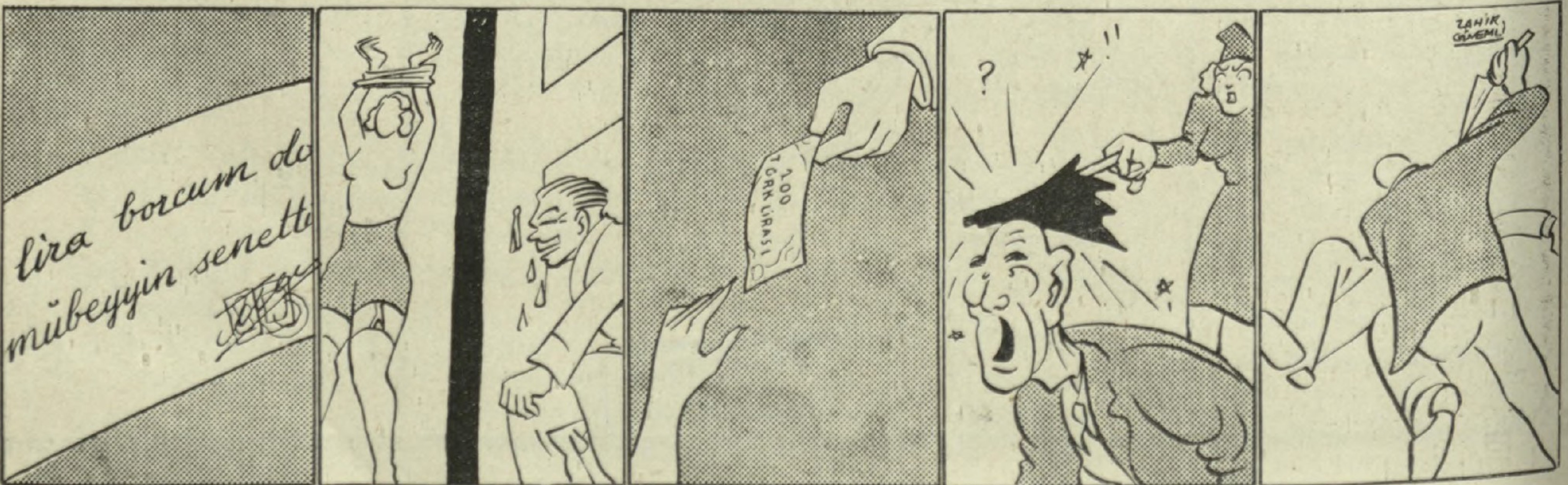
— Hemen, hazırım.

— (Kemali memnuniyetle içinden) Olur şey değil, amma talihim varmış, sokakta rastgeliverdim, iyi ki çağırmışım... Bu, hizmetçi değil, bir define!

(Bu esnada kapı vurulur, bekçi haykırır):

— Yahu, açınız kapıyı... Komşunun evden kaçan deli kızını buraya girerken görmüşler!

Lûgatnamei Zahir ÇELEBİ



Kâğıt helvası — **Kâşif** — **Olta!** — **Piyango** — **Rakı**

Soba Yanmıyor!

Bay Aşkı evine elden düşme, ucuz - ve kendi iddiasına göre gayet kullanışlı - bir yemek sobası almıştı. Sobayı mutfağa kurdurup kullanmağa başladılar.

Aşkı, evine aldığı her şeyin karısı tarafından beğenilmesini isterdi. Bayan Maşuka da - keyif bu ya! - bilakis her şeye kusur bulmaktan, kocasının tesadüfen iyi yaptığı bir şeye bile fena demekten hoşlanırdı.

O akşam eve geldiği zaman, BayAşkı hemen soba lâfını açtı.

— Soba nasıl karıcığım? dedi. Yemekleri mükemmel pişirdi değil mi? Onun bir de fırınını kızdırsanız, ne âlâ börek pişer, görürsünüz.

Maşuka, tatlı bir cevapla adamcağızın gönlünü hoş etse ya!

Hayır... O, mutlaka bir kulp bulacak..

— Bırak allahını seversen! dedi. Ben bu sobadan hiç bir şey anlamadım... İçinde odunları tutuşturuncaya kadar Fatma üç saat uğraştı.. Üç deste çıra, iki deste ikikutu kibrit yaktı... Ne o? Yemek sobasında odunla yemek pişirip iktisat yapacağız.!...

— Aman Maşukacığım, böyle söyleme... Zaten o Fatma ahçı değil, mızmız, beceriksizin biri... Elinden bir iş gelmez...

— A, a... kadına ne kabahat buluyorsun? Eskiden pek âlâ maltızı yakıyordu, Hem bugün yalnız o değil, ben de uğraştım. Yakıncaya kadar başıma hal geldi!

Aşkı içinden bir «Lâhavle» çekti. Tatlılıkla:

— Yok, dedi... Soba gayet kolay yanıyor... Ben biliyorum. Siz her nasılsa becerip yakamamışsınız... Hele yarın ben bir tecrübe edeyim de bak: İki çıra, bir kibrit tutuşup gider!

— Eğer sen de yarın sobayı, öyle söylediğin gibi iki çıra bir kibritle yakarsan...

Aşkı, hararetlenmişti. Karısının bu ısrarı karşısında o da ısrar etti:

— Sen zaten böylesin... Her şeye bir kulp bulmazsan için rahat etmez! İşte ben de sana söylüyorum... Yarın sobayı ben yakacağım. Eğer kolayca yakarsam haksızlığını itiraf edip bu her şeye itiraz etmek huyundan vaz geçecek misin?

Huylu huyundan vaz geçer mi hiç? Fakat ne de olsa Maşuka, kocasının bu şiddetli azmi karşısında endişeye düşmekten kendisini alamadı!

* * *

Ertesi sabay Bay Aşkı ayni azim ve kararla erkenden mutfağa indi. Ahçı Fatma o sabahki mühim tecrübe için geceden bir kaç çıra, bir kutu kibrit hazırlamış, sobanın üzerine koymuştu.

Aşkı odunları yerleştirdi, saate baktı, ilk kibriti saat yediye on kala yakmıştı. Çıralar cansız bir alevle yandı, fakat bu alev odunlara sirayet edemedi.

Saat yedide ikinci kibriti yaktı; fakat kibrit daha sobaya girerken söndü...

Saat yedi buçukta çıralar bitmişti. Fatmayı çağırıp çıra istedi.

Saat sekize çeyrek kala kibrit bitti.

* * *

Saat dokuza geliyordu.. Maşuka merak etti.

— Fatma, dedi, git bak: Bay, sobayı yakabilmiş mi?

Ahçı aşağı indi. Mutfakta kimse yoktu. Sobanın önüne bir sürü yanmış kibrit yığılmıştı.

Fatma, Bayın sessiz sedasız, münhezimen sıvıştığını Bayana haber verince Maşuka:

— Oh olsun, dedi. Aklı başına gelsin de bir daha kadın işine karışmasın... Haydi Fatma sen git de bakkaldan çıra ile kibrit al!

Filhakika Bay Aşkı o sabah evde çıra ve kibrit mevcudunu tükettiği için Fatma bakkala gitti. Maşuka da bu esnada mutfağa inip, o akşam kocasile olan münakaşadan sonra sobanın borusuna sımsıkı tıkadığı kocaman bir paçavrayı çıkardı!...

Şeytançekici



— Yeni bir şapka mı aldın?.. Başında paralansın!
— Hayır ama, duan makbul olacak diye korkuyorum...
— Allah Allah.. Neden?
— Karıma terlik aldım!..



KURUNTU...

Genç kız — Benden evvel...

Delikanlı — (Sözünü keserek) Hayır, pekâlâ biliyorsun ki senden evvel kimseyi sevmedim!

Genç kız — Yok onu sormıyacaktım. Benden evvel hiç bir kimse sana varmağa razı oldu mu demek istedim.

TEFEVVÜK

Bay C..., kayın valdesi ile, emsali kesiresi misillû geçinememektedir. Geçenlerde kayın valde, kızını, kendini medihten tutturup kadınlığın fezailini sayıp dökmeğe başlamıştı.

Bay C... nin o gün nasılsa, sabırlı günlerinden biriydi, kemali sükûn ile dinledi. Kayin valde - her halde bir kaza olacak - nefes alır gibi olmuştu C... :

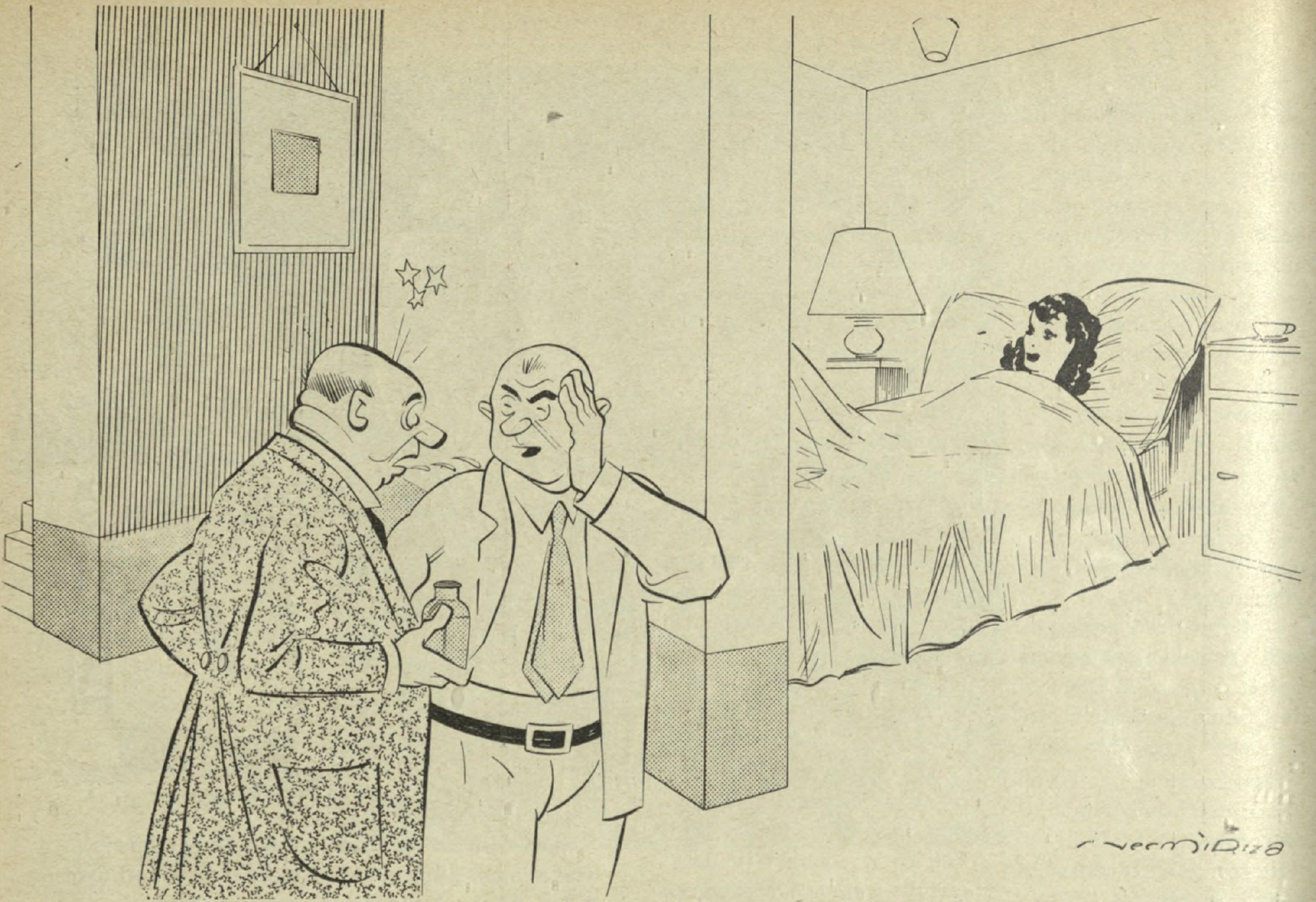
— Kayın valde, sizin sözlerinizi hakikat diye kabul edemiyeceğim, dedi.

— Neden?

— Kadınların zekâsını, faziletini, ferasetini söylüyorsunuz. Erkekler kadınlara her hususta faiktirler. Hayatta takip edilmesi lâzım gelen en doğru yolu onlar gösterirler.

— Ne gibi?

— İşte merhum zevciniz.. Sizden evvel vefat etti...



Doktor — Aman ne yapmışsınız?.. Hamam böceklerini öldürecek zehri bayana içirmişsiniz, bayanın midesini düzeltecek ilâcı da böceklere serpmişsiniz!

Kocası — Sesini çıkarma doktor, gene istediğin oldu: Çok şükür apartımanda bir tek böcek kalmadı.. Karımın da midesi düzeldi!..

Skuhinin intikamı!

Haçik Sallabaşyan ne zamandanberi Yervantın karısı Skuhi için yanıp tutuşuyordu. Haftada bir kaç defa Madam Skuhiyi ziyarete gider, karşısında iç çeker, göz süzer, fakat kalbini açmağa cesaret edemazdi.

Maamafih Haçik Sallabaşyan meyus değildi. Çünkü son zamanlarda Yervantın karısına hiyanet ettiğini öğrenmişti. Güzel Skuhinin kıymetini bilmiyen nankör Yervant, komşusu Bedrosun karısı Araksiyi seviyordu.

Haçik Sallabaşyan, takip edeceği hattı hareketi tayin etmişti. Bir taraf ve takribini bulup Skuhiye kocasının hiyanetini haber vermek!

Bir gün gene sevgilisini görmeğe gitmişti. Bir müddet dereden tepeden konuştuktan sonra sözü Yervanta intikal ettirdi.

— Madam Skuhi, zatına bir şey sorarsam umarım ki kızmazsın: Yervant Efendiyi seversin?

Skuhi hayretle misafirinin yüzüne baktı:

— Laftır ki edoorsun?... Karı olur da Yervant gibi güzelim erkeği sevmez?..

— Güzelim erkek dersen onun ne mal olduğunu bilmoorsun... Onu sen bana sor!. Komşumuz Bedrosun karısı Araksi ilen yemediği halt kalmoor!. Bundan haberin yok!...

Madam Skuhi, kocasının kendisine ihanet edebileceğine ihtimal vermiyordu.

— Divanesin? Nesin? dedi. Yervant benim üstüme gül koklar sanoorsun?.

— İsbat eder isem daha bir şey deyebilirsin? Ben sana isbat edeceğim ki Yervant sana oyun edoor... Şimdi söyle bana Madam Skuhi... Ben sana isbat eder isem ki Yervant seni aldatoor, ondan intikam alırsın?

— He... Elbette ki alırım!

Haçik Sallabaşyan o günden sonra paçaları sıvadı, ne yaptı yaptı, Yervantın Araksiye yazdığı bir aşk mektubunu ele geçirdi. Doğru sevgilisi Skuhiye koştu:

— Al sana isbatı... dedi. İşte Yervantın eli ile yazdığı mektup!.

Skuhi sarardı, dudaklarını ısırdı.

— Şimdi bir diyeceğin kaldı?.. Yervanttan intikam alacaksın?

— Elbette alacağım!

Haçik Sallabaşyanın içi bahçe olmuştu.

— Peki civanım... Öyle isem seni yarın kaçta bekleyim?

Skuhi hayretle baktı:

— Kimi bekloorsun?

— Seni zo... Yervanttan intikam almıyacaksın?

Madam Skuhi kızdı:

— Lâftır ki edoorsun?. Yervanttan intikam aloorsam sen neci oloorsun?... Araksi bana bu işi etti ise onun kocası Bedros ne güne duroor!...

Şeytançekici

İyi Saatte Olsunlar!

İspritizme, manyatizme gibi şeyler iyi hoştur amma tadında bırakmak şartiyle... Ruhlarla pek şakaya gelmez. Esasen cin çarpması meşhurdur.

İşte bir misali:

Oda kalabalık... Konu komşu, kadın erkek toplanmışlar, uzun kış gecesi, manyetizme tecrübeleriyle vakit geçiriyorlar.

Medyum vasıtasiyle celbedilen ruhlar, sorulan suallere imtihana girmiş çalışkan bir talebe gayretiyle derhal cevap yetiştiriyorlar.

Bu sırada kocası ile birlikte gelmiş, orta yaşlı bir kadın, ruhu istintaka heveslenir.

— Haydi, sorun...

Derler.

Kadın, medyuma yaklaşıp sorar:

— Benim kaç çocuğum var?

Medyumda cevap hazır:

— Dört!.

— Bildi! bildi!...

Hakikaten kadının da dört çocuğu var...

Bu tam isabet karşısında kocası da alâkadar olur:

— Aman ben de bir şey sorayım!

Medyumun önüne gelince soracak sual bulamaz.

— Acaba ne sorsam, ne sorsam?

Nihayet, bu sual kıtlığında, o da karısının sorduğunu tekrar eder:

— Benim kaç çocuğum var?.

Ruh, fazla bekletildiği için kızdı da bir azizlik mi yapmak istedi? Yoksa sadece hakikati mi söyledi? Artık her ne sebeptense, ruh bu sefer çocukların adedini yüzde elli iskonto ile «iki»-ye indiriverdi...

İyi saatte olsunlar!

Çimdik



— **Mişon be.. Yuzel sesi sever misin?..**
— **Çoook... Hele para sesine bayilirim!..**

BİLARDO

Yeni zenginlerden biri, şık ve güzel bir gazinoya girer, oturur. Karşıdaki levhada meşrubat ve saire listesi asılı:

Kuruş	Nevi
20	Bilârdo
10	Kahve
10	Çay
10	Limonata

Yeni zengin listeyi okur ve bekliyen garsona mağrurâne bir sesle emreder:

— Bana bir bilârdo getir!.

Garson gizli gizli gülümsiyerek gider ve büfedeki karısına manalı bir işaretle:

— Melek, der, şu bardağı doldur!..

— A!. Ne yapacaksın ayol?..

— Bir enayı var da...

Melek, kadehi köpüklü köpüklü, sıcacık doldurur ve garson müşteriye götürür.

Beş dakika sonra, yeni zengin tekrar emreder:

— Garson, bir bilârdo daha!..

Bu sefer kadehi Melek değil, garson doldurur ve müşteri bir yudumda bunu da boşaltır. Fakat hesabı görürken manidar bir tebessümle gülerek:

— Yutturdum zannetme! der. ikinci bardak ilk fıçıdan değildi!.

479

ZİYAFET

— Seviyor musun beni?

— Artık illâllah Cavide! Her on dakikada bir bu suale cevap vermekten bıktım, usandım!

— Beni sevmiyorsun ki..

— Seviyorum yavrum... Seviyorum.

Bu son cümleyi «Allah belânı versin!» dermiş gibi söyledi. Çünkü sahiden Cavideden bıkmış, usanmıştı.. Fakat doğruyu söylemeğe yüreği varmıyordu.

— Bu gece beraber yemek yemiyor muyuz?

— Hayır, param yok!

— Pek âlâ gidiyorum.

* * *

Sabit, Babıâlinin sönük bir muharririydi. Tozlu bir sokakta, küçük, fakir bir odada oturuyordu. Gönlü zengin olan Sabit, zengin bir kadına âşık olmuş, kendini de bayana beğendirmiş ve hattâ bir de randevu almıştı.

Bayan bu akşam odasına gelecek, gece yemeğini de burada başbaşa yiyeceklerdi...

Cavide gittikten sonra çıktı, çalıştığı iki gazetenin idare müdürüne rica etti, yirmişer lira avans aldı... Hazırlığını yaptıktan sonra odasına geldi. Ev sahibine yalvardı, iskemle, koltuk, sofra örtüsü, bir de paravan aldı. Odasını süsledi. paravanın arkasına sofrayı kurdu.

Biraz sonra, bayan geldi. Sabit, sessiz bir heyecan, dilsiz bir sevinçle bu zengin sevgiliyi karşıladı. Bayan, samimî bir tevazu ile:

— Odanız ne güzel, dedi. Bu paravanın arkasında ne var?

— Yemeğiniz.

Bayan baktı:

— Bunlar da ne?. Şampanya, havyar, rozbif...

— Evet, salatalar...

— İlâhi çocuk, ben ne bekliyordum, karşıma ne çıktı?... Her gün yediğini bildiğim fasulye piyazı ile, taze soğanlı ciğer tavası yemek için buraya geldim.. Anlamadın mı ki, ben her gece şampanya içmekten, rozbif, havyar yemekten bıkmış, usanmış bir kadınım... Bu hayatın tantanalı sefaletinden, bir gece olsun uzaklaşmak, kurtulmak, alınterile karnını doyuran bir gencin ekmeğini yemek için sana geldim... Halbuki bana şampanya ikram ediyorsun!

— Emredin, şimdi gidip istediğinizi getireyim.

— İş işten geçti artık! Emirle olduktan sonra, onu kendi uşaklarıma da emredip getirtebilirim!.

— Gidiyor musunuz?

— Evet gidiyorum...

Gitti.. Sabit perişan bir halde kaldı.

Geceyi, yarı uyur, yarı uyanık geçirdi. Ertesi gün yarı sersem çalıştı. Akşam, odasına girdiği zaman, sofra olduğu gibi duruyordu: Şampanya şişesi kovanın içinde... Havyarlar, salatalar tabaklarda.

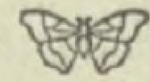
Sabit, bu manzara karşısında belki bir saatten fazla düşünceler içinde oturdu. Belki daha da oturacaktı.. Fakat, kapının zili onu, beklenmedik bir ümitle tekrar yerinden fırlattı. Gelen kimdi acaba?...

Kapıda Cavide ile karşılaştılar...

Cavide odaya girdi. Elinde bir demet çiçek, dudaklarında solgun bir tebessüm vardı. Sofrayı görünce haykırdı:

— Hatırladın değil mi yavrum. Bu gece aşkımızın senei devriyesi olduğunu hatırlamamana imkân yoktu... Bunun için geldim. Eğer seni bulamasaydım, bir daha yüzüne bakmıyacaktım... Ama hatırlamışsın... Şampanya, havyar, rozbif... Bu fedakârlığı yapman için beni çok sevmen lâzım... Artık beni sevdiğine eminim... Ömrüm oldukça senden ayrılmıyacağım!.

Karga



KOCAM DUYMASIN

— Madam Rebeka!. Çocuğunuz babasına ne çok benziyor.

— Aman, yavaş söyle!.. Kocam duymasin!.



Biletçi — Niçin yarım bilet alıyorsunuz?..
Mişon — Bir yozum yörmez be!..

MAHSUP !

— Ahbap, bana on lira borç verir misin?

— Ne zaman ödersin?

— Düşündüğün şeye bak yahu! Mahsubunu hemen icra edebiliriz!

— Neyi mahsup ediyorsun yahu? Kendine gel!

— Dur acele etme, oğlum. Şimdi sen bana on lira vereceksin, değil mi?

— E...

— On liraya mahsuben bana beş lira verirsin. Bana beş lira borcun olur!

— Âlâ... Sonra?.

— Buna mukabil benim de sana beş lira borcum olur. Senin borcunu benim borcuma mahsup ederiz... Sen sağ, ben selâmet!...



— Bu kürk manto için kim bilir kaç hayvanın canı yandı..

— Çok değil.. Nişanlılarımdan yalnız üç tanesinin!..

480

Ecnebî Karikatürleri



Öpüşme cezası çıktıktan sonra:
Delikanlı — Bay polis, lûtfen hesabı söyler misiniz, artık gidiyoruz!

[İtalyan karikatürü]

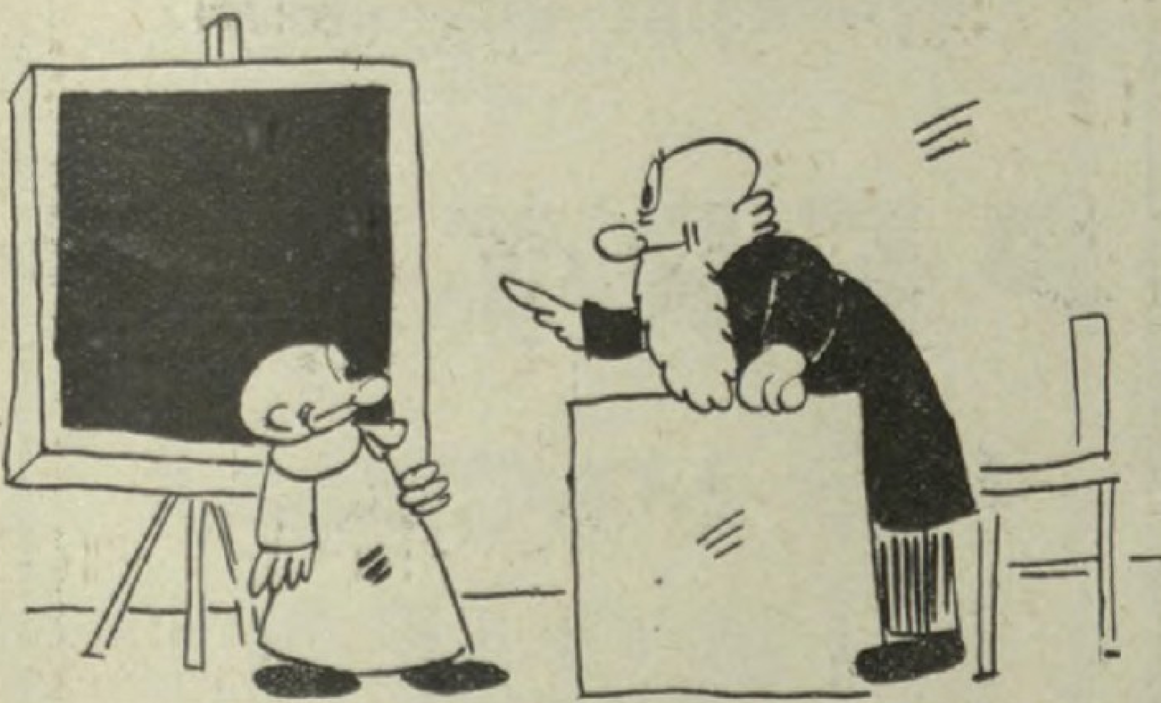


— Bizim memleketimizde kat'iyyen kimse ölmez..

— Acayip.. Nasıl olur?

— Gayet basit: Birisi hastalandı mı hemen hudut haricine kovarız!..

[İtalyan karikatürü]



Muallim — Bana müşterek bir isim söyleyiniz..

Talebe — Baba!..

[İtalyan karikatürü]

YALNIZ DÖNÜYORUM !

Yazan: Şükûfe Nihal

Kıymetli şairin en güzel romanı.

Yeni çıktı.



Seyyah — Kuzum, Pariste meşhur bir Eyfel kulesi varmış, bir saattir arıyorum, hâlâ gözüme ilişmedi.. Ne taraftadır acaba?..

[Alman karikatürü]



— Bu mağazadan çok memnunum: Hem şapka satıyor, hem de şapka aldırabilmek için atılıp kırılması icap eden tabakları satıyor!..

[Fransız karikatürü]



— Aman sevgilim, dikkat: Boynunuzdaki tilki şekerleri yalıyor!..

[Fransız karikatürü]



Doktor — Haaa.. Siz kabakulak olmuşsunuz!

Hasta — Aman doktor, siz de kaba burun olmuşsunuz!

[İtalyan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL



İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi



Kendine beyhude yere eziyet ediyor.

NEVROZİN

Varken ıztırab çekilir mi ?

Baş, Diş ağrıları

ve üşütmekten mütevellid bütün ağrı, sızı, sancılarla nezleye, romatizmaya karşı

NEVROZİN

kaşelerini alınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir

İSMİNE DİKKAT

Taklidlerinden sakınınız. Ve Nevrozin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle **reddediniz.**



NEZLE, GRİP BAŞ, DİŞ ROMATİZMA ve bütün ağrıları, kadınların ay sancılarını derhal geçiren **SEFALİNİ** her yerde ısrarla arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisindedir. Taklitlerinden sakınınız

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

BAYLAR

Küçük bir ihmal insana bütün bir hayatı zehir eder. Unutmayınız ki :





Dünyanın En Sağlam ve Sıhhi

PREZERVATİFLERİ

dir

Teki 10, 3 lük 20, 6 lık 40 kuruştur. Her eczanede bulunur.

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz kalmasını isterseniz

PERTEV

DİŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DİŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır ve diş etlerini kuvvetlendirir



Güzelliğim Asrî Zamanın Bir Mucizesile % 50 Nisbetinde Artmıştır.

Cildim hemen yarı ölmüş bir halde idi. Buruşmuş, solmuş ve ihtiyarlamıştı. Maamafih karakterim henüz gençti. Dansı seviyordum, fakat hiç kimse beni dansa davet etmiyordu. Bugünün erkekleri, gençliği arıyorlar. Nihayet bir cild mütehassısı ile istişare ettim. Dedi ki: Cildinizin «Biocel» i - cildi terü taze tutan kıymetli cevheri - azalmıtır. Fen, son zamanlarda «Biocel» i genç hayvanlarda gizlenmiş cild hüceyrelerinden istihsal çaresini bulmağa muvaffak olmuştur. Tıpkı cildinizin «Biocel» i gibidir. Bu cevher, şimdi cildinizi beslemek ve gençleştirmek için matlup nisbet dairesinde Tokalon kreminin terkibinde mevcuttur. Vakit kaybetmeden bunu tecrübe ettim ve resimlerde görüldüğü gibi memnuniyetbahş neticeler elde ettim. Sonra, bir mıknatisin çeliği cezbettiği gibi cilde son derece yapışma hassasını veren hususî ve kıymetli maddeleri ihtiva eden yeni ve gayet ince bir pudra kullandım. Hemen hemen gayri mer'î olup sudan, yağmurdan ve tagayyüratı havaiyeden kat'iyyen müteessir olmadığı için banyonuzu alırken veya sıcak bir salonda dans ederek terleseniz bile yüzünüzde sabit kalır. Bu yeni pudranın şayanı hayret ve orijinal renkleri vardır. Bu cazip keşif pek büyük ve malî fedakârlıklarla Tokalon müessesesi tarafından temin edilmiştir ve Tokalon pudrasına karıştırılmıştır. Her yerde Tokalon krem ve pudrasını arayınız.

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur



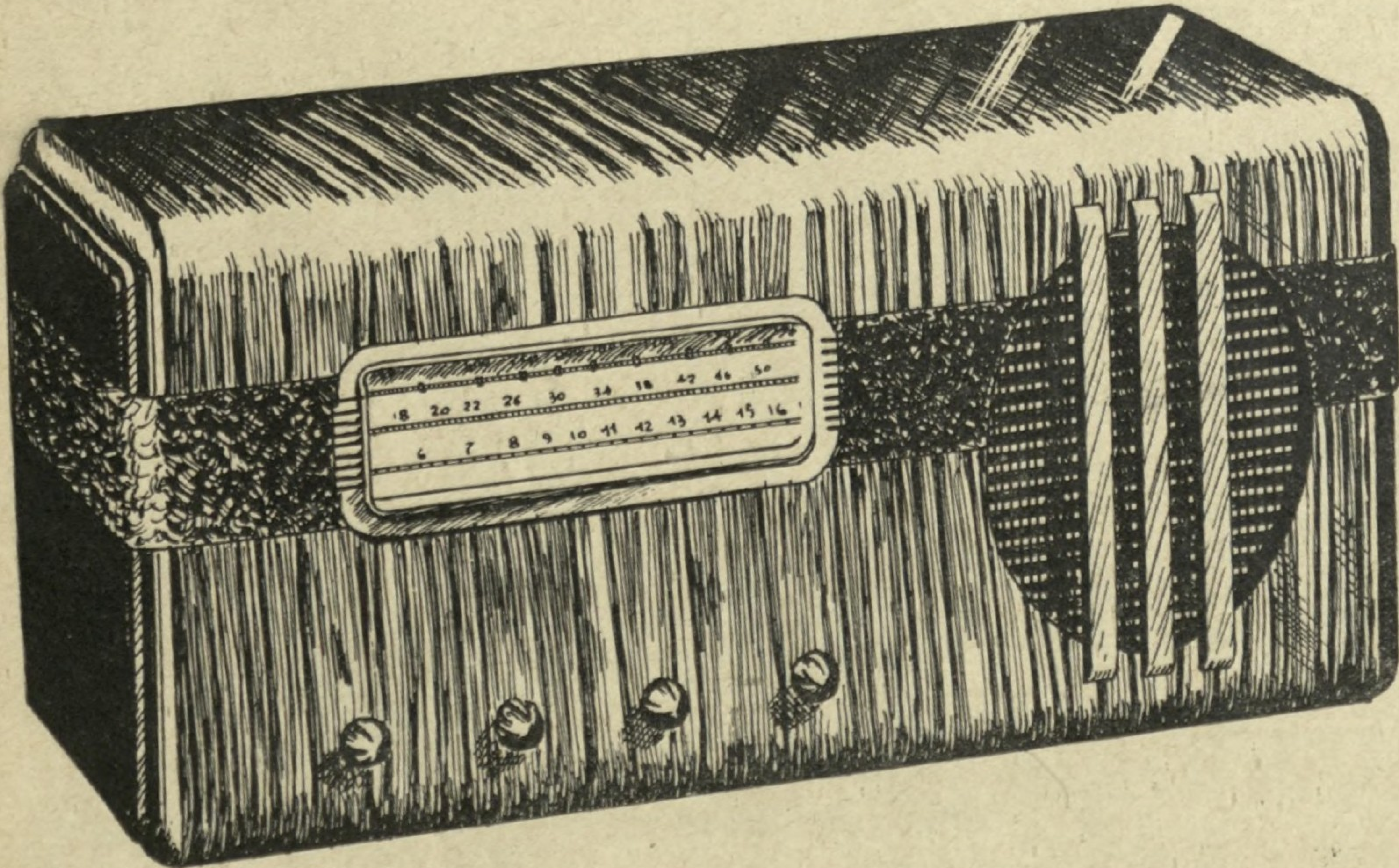
Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur **DENTOL** diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tetebbüatı esasına tevfikan istihzar edilen **DENTOL** diş suyu ve macunu diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. **DENTOL** bütün eczanelerle başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde Parfümörilerde satılır.

Evsaf
+ Kudret
+ Ucuzluk
= SPARTON

548 TİP 5 LAMBALI		100 T.L
539 TİP 5 LAMBALI	LÜKS	110 T.L
748 TİP 7 LAMBALI		140 T.L



484

VERESİYE SATIŞ

SAHİBİNİN SESİ
VE ACENTALARINDA

302 İSTİKLÂL. CAD
BEYOĞLU